

Hva holder vi på med?

14 Men hvordan kan de påkalle en de ikke tror på? Hvordan kan de tro på en de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre uten at noen forkynner? 15 Og hvordan kan de forkynne hvis de ikke er utsendt? Det står jo skrevet: Hvor herlig lyder fottrinnene av dem som bringer godt budskap! 16 Men ikke alle var lydige mot evangeliet. Jesaja sier: Herre, hvem trodde vårt budskap? 17 Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord. - Romerne 10, 14-17

Innledning

Det var en gang en pensjonert prest som var blitt tunghørt med årene og gikk til en spesialforretning for å få seg et høreapparat.

- *Hva kan jeg hjelpe deg med? spør den vennlige ekspeditøren.*
- *Jeg trenger høreapparat, svarer presten..*
- *Vel, sier mannen bak disken. Vi har høreapparater fra 8 kroner og helt opp til 60,000 kroner for de mest sofistikerte modellene.*
- *Hva er forskjellen?*
- *De dyreste modellene oversetter til flere forskjellige språk.*
- *Og hvordan fungerer så de til 8 kroner? spør presten.*
- *De fungerer egentlig ikke, men hvis du putter proppen i øret og den løse ledningen i brystlommen, vil du bli forbløffet over hvor høyt folk begynner å snakke til deg.*

En samtale med en god venn her forleden dag munnet ut i et viktig og grunnleggende spørsmål:

Hva er det vi holder på med?

Han lurte ikke på hva jeg holdt på med akkurat da. Han lurte ikke på om jeg skulle kjøpe meg ny bil, eller om jeg holdt på med noen prosjekter ute i hagen eller i garasjen.

Nei, det som han lurte på var: Hva holder vi som kristne på med? Hva er det vi som er pastorer og ledere holder på med? Hva holder vi som menighet på med?

Paulus visste veldig godt hva han holdt på med. Han var en misjonær som delte de gode nyhetene med alle mennesker han møtte. Og han var veldig opptatt av kommunikasjon.

Paulus var opptatt av å oppfylle Jesu misjonsoppdrag om å gå ut og gjøre alle folkeslag til disipler. Det var det som brant i hans hjerte. Derfor skriver han disse ordene til de kristne i Roma.

Så til spørsmålet: Hva er det vi holder på med? Nesten 2000 år siden Paulus levde? Hvordan har kirken og oppdraget til kirken utviklet seg?

Mange som studerer kirkens historie i dag vil si at den har beveget seg langt bort fra det opprinnelige oppdraget.

Jesus bygde aldri noen kirke. Han bygde mennesker. Vi har bygd kirker, katedraler og templer.

Han vandret omkring sammen med sine venner helt vanlige mennesker og delte de gode nyhetene. Vi har spesialisert oss med proffe ledere og høyt lønnede pastorer.

Han bygde sin menighet på relasjoner, vennskap og etterfølgelse. Vi bygger i stor grad på aktiviteter og organisasjon.

De første kristne møttes slik det passet dem, ute eller inne, i større eller mindre sammenhenger. På åpne plasser eller i private hjem. Vi møtes helst i våre kirkebygg, innenfor de fire veggene. En trofast liten skare.

Hva er det vi holder på med?

La oss til å begynne med se på hva Bibelen sier at vi skulle holde på med:

La oss se på fakta her:

Vi har et krystallklart misjonsoppdrag gitt oss av Jesus Kristus.

18 Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. 19 Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler! Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn 20 og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.» Matteus 28, 18-20

Likevel opplever vi at vi svikter på dette oppdraget. Lite og ingen mennesker kommer til kirken og blir kristne.

Et utrolig viktig stikkord som kommer til meg når jeg leser Paulus sine ord i dag er ordet *kommunikasjon*. Vi har ikke lyktes i å kommunisere evangeliet.

Paulus skriver: Hvordan kan de tro på en de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre dersom ingen forkynner?

Ja, hvordan kan noen mennesker tro på Jesus dersom de aldri har hørt om ham? Hvordan kan mine venner, naboer eller familie ta stilling til tro på en person som de ikke er presentert for?

Paulus levde i en tid da det talte ordet hadde stor betydning. Folk hørte etter det som ble sagt.

I dag lever vi i en tid der ordene gjerne drukner i mengden av andre ord fra reklameinnslag og annonser for all verdens ting.

I denne tiden har kirker og menigheter kjempestore utfordringer med å finne ut hvordan man skal strukturere seg, og hvilken form man skal ha. Problemet er ikke budskapet, utfordringen er hvordan man skal kommunisere budskapet.

Struktur

En kirkeforsker som heter Eddie Gibbs sier at kirkene i vår verden står overfor en meget stor utfordring. Altfor mange unge mennesker har valgt å forlate menigheter.

Min egen generasjon, generasjonen under 35 år har i store deler forlatt kirken. Menighetene blir eldre, fordi de mangler denne generasjonen.

Man opplever lederskap og styrer som tungrodd og umoderne. I dag er det ikke bare store sjefer som bestemmer alt. Ansvar delegeres og deles. Man jobber sammen i team. Vi har eksempler på at vaskekoner blir tatt med på råd når reklamebyrå skal finne en artig vinkel på et produkt.

Derfor blir for eksempel prester og pastorer noen rare greier. Vi er overlevninger fra en svunnen tid. Noen har sagt om pastoren at han er seks dager usynlig og en dag uforståelig! Det er både morsomt og tragisk på samme tid!

Form

Mange av formene i menighetene tilhører definitivt en annen tid. Det gjelder alt fra musikkstil til prekentradisjoner. Det kan spørres om det er spesielt kristelig å konservere musikkstiler som folk stort sett ikke lenger lytter til i andre sammenhenger enn i kirkene. Hvorfor må vi sitte sammen og synge gamle sanger på denne måten?

Hvorfor skal vi synge disse sangene i kirken når jeg aldri hører på dem hverken på radio eller på cd ellers? Hva er det med oss som gjør at vi i så liten grad klarer å ta hverdagen vår inn i kirken. Hvorfor skal vi legge fra oss hverdagslivet utenfor og deretter foreta en tidsreise i kultur og miljø?

Både orgelmusikk og gamle sanger virker fremmedgjørende på mange ikke bare de under 35 år. Og tenk bare på språket! Av og til forstår vi ikke selv en gang hva vi synger. Budskapet kan være veldig flott, men det når ikke frem.

Pastoren

Pastorene føler seg som museumsbestyrere. Vi holder på med våre prestekapper og presteskjorter, og slips og hvitsnipper.

Eller hva jeg selv holder på med? Jeg bruker mye tid på å forberede prekener om Jesus og Gud og snakke om det til mange mennesker som har hørt om Jesus og Gud hundrevis av ganger før. Mange opplever at prekenen i liten grad berører deres faktiske liv, at den er lang og kjedelig. Ja, jeg bruker for mye av min tid på kristne mennesker, og altfor lite av min tid på de som ikke er kristne.

For to uker siden var det Sámannssøndagen, i dag har vi misjonsgudstjeneste. Misjon betyr "sendelse". Misjonens oppdrag er oppfylt når budskapet, Ordet om Jesus er nådd frem til alle mennesker og de får ta et valg om å følge ham.

Hvor mye tid bruker du på aktiviteter utenfor menigheten?

Hvor mange venner har du utenfor kirken?

Dette er så alvorlig at når vi hører om det vil vi med en gang begynne å lete etter forklaringer. Jeg kjenner at det gjør vondt å snakke om det. Og det er bra, for da har jeg ikke blitt likegyldig. Jeg vil også unnskyld meg, jeg vil si, ja, men vi har jo prøvd. Ja, da har vi ikke prøvd hardt nok.

Her har du en av mine favoritter:

Peter og hans venner var ute og fisket. Men de fikk ingenting. Null og niks. Og Jesus kommer og spør etter fisk. Fiskere skal jo få fisk ikke sant?

Det hjalp lite med trofasthet mot fiskeryrket, lang og tro tjeneste, stålvilje, godt utstyr og en flott rask båt, dersom målet med hele greia manglet - FISK!!

Så må vi også spørre: Hvor er fisken?

Jeg tror Jesus er inne på noe meget viktig når han sier: Kast garnet på den andre siden!

Gjør noe nytt! Gjør det annerledes. Slutt å gjøre slik dere gjør det i dag. Endre på rutinene. Endre på gudstjenesten. Endre på sangen og alt sammen.

Hvorfor er vi så utrolig redde for å gjøre noe nytt? Er vi redd vi skal endre på budskapet - for det er det ikke snakk om. Nei, tvert i mot. Vi må endre på vår struktur og på vår form for at budskapet skal komme frem.

Dette er helt elementær kommunikasjonslærdom, men den sitter langt inne hos oss som er kristne.

Paulus skriver: Hvordan kan de høre dersom ingen forkynner?

Hvis du svømmer alene på havet og leter etter noe å gripe fatt i, en redningsplanke, en livbøye, så hjelper det jo svært lite om det ikke finnes noen som faktisk kaster livbøyen ut, og som roper ”Her er redningen! Her! Grip tak – kom om bord!”

Ordet må forkynnes. Det må leves ut midt i verden blant mennesker i dag.

Ingenting skulle hindre oss i dette. Mennesker rundt oss er akkurat like verdifulle som oss selv. Alle mennesker er elsket av Gud med den samme store kjærlighet.

Er vi relevante i det hele tatt?

Det er grunn til å spørre: Hvor relevante er vi for dagens mennesker?

Lyder våre fottrinn herlige? Mange mennesker forbinder kirken med uforståelige salmer, vanskelige bibelvers, internt språk og en dømmende holdning.

Ønsker vi at våre fottrinn skal lyde herlig? Ønsker vi at våre lepper skal være de lepper som bærer videre det gode budskapet?

Ja jeg tror vi ønsker det. Og jeg tror mange av oss er triste og leie oss for at situasjonen er slik den er. Og til oss kommer Jesus i dag. Han kommer med trøst og utfordringer på en og samme tid. Slik er Jesus. Og ingen av oss står igjen uberørt etter å ha møtt Ham.

Jeg hører til blant dem som mener at en reform vil tjene våre fellesskap. Vi tror vi er radikale når vi går fra sangbok til overhead, eller fra overhead til projektor. Men det er bare som å skifte agn fra flue til sluk på fiskesnøret.

Vi pusser opp lokaler og skifter på gardiner. Men blir som å male om fiskebåten eller skaffe seg nye tollepinner. Vi må ikke distansere oss fra misjon ved å gjøre misjon til en egen aktivitet som vi driver på med. Misjon er menighetens hovedpulsåre. Det er vårt hjerte. Det er selve grunnen til at menigheten eksisterer.

Våger vi å ta Jesus på ordet når han sier: Kast ut på den andre siden!

Våger vi å ta Jesus på ordet når han sier: Gå ut og fortell!

Våger vi å la oss utfordre av Paulus som minner oss om at Ordet må bli forkynt?

Kjære venner!

La oss ikke bli mismodige!! Vi klarer ikke å gjøre noe uten Jesus. Men vi prøver likevel å gjøre så mye uten han. I dag kommer Jesus til oss med trøst og oppmuntring, håp og glede, med utfordringer og med nytt mot! Vi hører hans fottrinn og kjenner hans tilstedeværelse.

Han er her, han er her, han vil møte deg og meg, han er her, vi innfor din trone står.

Han gir alle trette mennesker ny kraft.

Alle som er mismodige nytt håp.

Alle som har gitt opp troen på gamle arbeidsmetoder og redskaper gir han nye ideer og nye tanker. Han utfordrer oss – kast garnet på den andre siden av båten! Gjør noe nytt!

Tenk annerledes!

Gud velsigne deg i dag!